

Budapestre vonatkozó újságcikkek				Osztályozás
Szerző:				910.2
Cím:				Hely:
Gyönyörű látvány este Budapest...				Idő: v. 1956
Forrás: Tallózások nálunk járt német fiatalok beszámolóiból				Személy:
(Hely)	Dicső 1956	Tr. 2. (Idő)	(Köt. v. füz.)	(Oldal)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

A baráti Német Demokratikus Köztársaságból újság érkezett hozzánk. A címe: „Das Kabel”, a nemrég nálunk járt német fiatalok üzemének lapja. Az újságot lapozgatva, érdekes cikkösszeállítás hívta fel magára a figyelmet. „Freundschaft über Landergrenzen”, azaz magyarul „Barátság az országhatáron túl”. A főcím alatti szövegben ott olvashatjuk Traute Müller, Margot Biller és mások beszámolóit hazánkban és üzemünkben szerzett benyomásairól. Nem érdektelen talán, hogyan is vélekednek vendégeink rólunk, a pesti emberről, a nyüzsgő, rohanó fővárosi életéről, a vidékről, s ezernyi más apróság-ról ami talán nekünk, „bennszülötteknek” fel sem tűnik.

A csinos Traute „mint életem legszebb, legélménydúsabb és leghatásosabb” emlékére gondol vissza. És mint írja: „mindenütt, ahol csak jártunk, a magyar népek a német néphez való barátságát éreztük”. Ennek mi szívből örülünk, hiszen éppen ezt akartuk elérni.

No, de lássuk csak Traute élményeit. Mi ragadta meg agyát, szívet a legkövetlenebbül. „Gyönyörű látvány este Budapest. Millió apró fénypontok töltik be a várost. Az volt az érzésem, hogy a világító gyöngyök ezrei kapcsolódnak egymásba és függnek a Duna vize felett.”

Aztán a fogadtatás. Erről is elismerőleg szólnak a német fiatalok. „A fogadtatás és az elszállásolás felülmúlta minden

várakozásunkat...” És olvasva a német szöveget, az az érzésünk támadt, szokatlan volt számukra a magyar konyha és eleinte hadilábon állhattak étkezési módszereinkkel. De aztán, úgy látszik, beletörték a dologba, „úgyhogy a fogadási vacsora után” — hogyan történt, hogyan sem — „kissé mámoros fejfel mentünk a szobánkba”.

A mámoros, kellemes fogadási vacsora után alaposan kipihenték magukat német barátaink, erre legalábbis hálásan gondolnak vissza. (Dicséret legyen ezért a két hetes program ifjú összeállítóinak.) Kipihenten, frissen indultak Budapest megtekintésére és az élmények: „Budapest szép város.” „Nem látni sehol romokat...” „Csodáltuk a pestiek nyugalmat...”

Aztán másutt ezt olvashattuk: „Ha valaki az utcákon sétál, színpompás, jól és izléseesen berendezett kirakatokat láthat. Cipőkben, textilben, gyapjú holmokban sokkal nagyobb választék van, mint nálunk (mármint Berlinben). Az öltönyök és pulóverek fazonja sokkal modernebb, mint nálunk és a színek is szebbek.” Mindezek mellett azonban megjegyzi az is: „a textil és gyapjú holmik még drágábbak, a cipők azonban olcsóbbak”.

Igy látták nappal Budapestet és este... „Az utcák gyönyörű képet nyújtanak” s észrevették azt is, hogy fővárosunkban „nagyon sok kávéház van, a kisebb-nagyobb tánclukások egész éjjel nyitva vannak”. E tény nyomán vetődött fel ben-

Helyszám:
nük, „mikor dolgoznak és mikor alszanak a pestiek, mert éjfélkor éppen olyan forgalmasak az utcák, mint délben 12 órakor”.

Persze, két-három nap múlva maguk is rájöhettek, hogy jut a budapesti ember idejéből a munkára, a szórakozásra és az alvásra is. Arra azonban még mindig nem jöttek rá, hogy miért szeretjük annyira az espressókávé. Ugyanis szerintük „a babkávénak e különös készítménye kissé kesernyész ízű, olyan, mint a patkányméreg”.

Ha már budapesti élményeikről beszámolunk, keressük meg azokat a sorokat is, amelyek a gyárlátogatásokról szólnak. Először természetesen hozzánk látogattak el és mint Biller Margot írta „a szívélyes fogadtatás tetszett a legjobban”. Az üzemet kritikus szemmel nézték végig. „Itt-ott megállapítottuk, hogy sok gépen újítással nagyobb eredményt lehetne elérni” és sajnós, ezekről az észrevételekről nem írnak bővebben, pedig hasznos lenne, akárcsak a küldöttségnek az a javaslata, hogy „fontos lenne magyar barátainkkal a tapasztalatcserét továbbra is fenntartani, sőt még szélesebb körűvé tenni”. Ezt a javaslatot, azt hiszem, valamennyien üdvözöljük és ha fiataljaink néhány hét múlva vizontlátogatásra elutaznak hozzánk, ebben az ügyben eredményes megállapodást is hozhatnak létre.

Különben német barátaink erősen készülnek delegációnk fogadására. „Viszontozni akarjuk azt a meleg, baráti fogadtatást és vendég szeretetet, amiben részünk volt.” És a két baráti látogatás bizonyára hozzájárul a két szabad ország népeinek tartós és megbonthatatlan barátságához.